कुनर्वमित्यलोऽतआह ॥ नहीति असुकरा इच्करा काचन कापि कियाऽतिकांतान किंतुइतःप्रभृतिदुष्करिक्यारंभइतिभावःयद्वा काचनिकया अपायलक्षणा अतिकांता अस्मानिकन्य प्राप्ताचेततोरक्षासुकरा निह्नरहतंमहेतिन्यायादित्यर्थः ॥ अयेत्यादिसार्थन्योकरुकंवाक्यं ॥९०॥ दुःख्वानेहेतुः ॥ प्रनष्टित ॥ क्षेत्रं शा व्यादिक्षेत्रं विषयं निघोच्यतं ॥ प्रपातं गर्तादि तसुकं ॥ ९८ ॥ ९८ ॥ १०० ॥ वस्यान्यसदेशान् ॥ १०० ॥ ऋश्यादयोहिरणभेदाः ॥ काले सायंकाले मांसस्यच निह्नावदित्रकांताः सुकराकाचनिक्रया॥ अयदुःखंतुवेदेहीवनवासस्यवेत्स्यति॥ ९० ॥ प्रनष्टजनसंवाधंक्षेत्रारामविविर्जितं ॥ वि पमंचप्रपातंचवनमयप्रवेद्यति॥ ९८ ॥ श्रुत्वारामस्यवचनंप्रतस्येलक्ष्मणोग्रतः ॥ अनंतरंचसीतायाराघवोरघुनंदनः॥ ९९ ॥ गतं तुगंगापरपारमाशुरामंसुमंत्रः सततंनिरीक्ष्य॥ अध्यप्रकर्पादिनिटत्तदृष्टिर्मुमोच्याप्ययितस्तपस्वी॥१००॥ सलोकपालप्रतिमप्र भावस्तित्वामहात्मदर्शेमहानदीं ॥ ततःसम्बद्धान्शुभसस्यमालिनःक्षणेनवत्स्यान्सुदितानुपागमन्॥ १०० ॥ तोत्रत्रहत्वाचतुरोम हास्गान्वराहस्वर्थपत्महारुकं॥ आद्वायमेध्यंत्वरितंवुभुक्षितोवासायकालेययतुर्वनस्पति॥ १०० ॥ इत्यापेश्रीरा०वा०आ० अ इतिहोवाचलक्ष्मणं॥ १॥ अधेयंत्रथमारात्रिर्याताजनपदाद्धहिः॥ यासुमंत्रेणरहितातांनोत्कंठितुमहित॥ २॥

वन्याहारांतर्गतत्वान्यदो षः ॥ म्हणयाधर्मकत्वाच्चनमृगहननेदोषः ॥ बुभुक्षितौहत्वातानादायगतावित्यनेनभोजनमर्थिसिद्धमेवेतिनोक्तं ॥ १०२ ॥ इतिरामाभिरा०रा०ति०वा०आ०अयो०द्वि 💥 ॥ ११०॥ पंचाशःसर्गः ॥ ५२ ॥ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ आजनपदादितिच्छेदः ॥ आइतियातेत्यनेनसंबध्यते अस्मज्जनपदाद्वहिर्देशेऽय इयं यारात्रिरायाता 🂥 पाप्ता येयंवनवासरात्रिषु प्रथमा सुमंत्रेणरहिताच तामिमांप्राप्य नोत्कंठितुंनगरादिस्मुत्ती ॥ २॥